

Yalnızlık Abidesi

– Güz Yangını · 22 Eylül 2011

Satır aralarında kaybolmuş çocukluğuma o bildik masallarını oku sevgili
Ayın gümüş ışıkları yakarken yüzümdeki resmini
Bizsiz akşamlara avaz avaz susup
Yine masallar oku hadi fecrin uykusuzluklarına
Giriftzenler dokunsun gecenin tenine
Gözlerimde bulutlar sema etsin bu defa...

Kaleminden düşen her cümle yokluğuna mühür vuruyor
En ağır sözleri zımbalıyorum dilime
Yusuf kuyularına düşen umutlarım var
Nefes aldığın şehirleri yakacak cümlelerim
Üveys gibi hasretlerim...

Tüm yüzüzlüğüyle karşımda hayat
Yüzüme çarpıyor imkânsızlığın konuştuğu
Ve sustukça isyanım büyüyor okyanuslarca

Gecenin bir yarısı
Yalnızlığını uyuturken şehrin sokakları
Kuzey rüzgârları muştuluyor yokluğunu
Parçalarımı saçıyorum hayatın gamzelerine
Görmüyor kara peçelere bürünmüş yüzler çaresizliği

Ne söyleyecek sözüm
Ne de sözlerine yetecek gücüm var artık
Ardıma sakladığım itirafları gecelere kurban veriyorum
Olmayacak dualarım var herkes gibi
Bir de herkes gibi yalnızlıklarım

Şayet dinlersen
Yalansız

Tek bir Őey söyleyeceğim fısıltılı sessizliğimle
Seni
İçinde sen olan her Őeyi
Ve hatta
Sensizliđi bile
Seviyorum sevgili